

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1-5 og 7

Forslagene indeholder de ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af myndighedsbetegnelser som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Med det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven etableres skatteforvaltningen som en enhedsforvaltning, hvis afgørelser som hovedregel kan påklages til Landsskatteretten. Dette indebærer, at bestemmelser i den nuværende lovgivning, der giver adgang til at påklage visse afgørelser til Landsskatteretten, herunder affaldsafgiftslovens § 32 a, kan ophæves som overflødige.

For så vidt angår ophævelsen af affaldsafgiftslovens § 32 henvises til afsnit 2.1.c. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1-6 og 11

Forslagene indeholder de ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af myndighedsbetegnelser som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 og 8

Afskrivningslovens § 45, stk. 4 og 5, indeholder regler om, hvordan der skal forholdes, hvis den skatteansættende myndighed for sælger og køber af en fast ejendom ikke er den samme. Den stedlige kompetence er i så fald som udgangspunkt tillagt den skatteansættende myndighed for sælger.

Som følge af indførelsen af den statslige enhedsforvaltning er der ikke behov for lovregulering. Det foreslås derfor, at kompetencebestemmelserne ophæves, og at bestemmelserne i § 45, stk. 3, og stk. 6, som bliver stk. 4, omredigeres under hensyn hertil.

Til nr. 9

Forslaget er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger. Afskrivningslovens § 52 indeholder regler om efterfølgende ændring af en én gang valgt afskrivningssats. Det foreslås, at den skattepligtige som hidtil frit kan vælge en anden afskrivningssats, hvis dette sker inden 3 måneder efter udløbet af selvangivelsesfristen, og der gives told- og skatteforvaltningen meddelelse herom inden for fristen. Senere ændring af afskrivningssatsen kræver tilladelse fra told- og skatteforvaltningen. Det foreslås, at Skatterådet skal kunne fastsætte nærmere regler for told- og skatteforvaltningens administration af denne dispensationsbestemmelse. En tilsvarende kompetence har Ligningsrådet efter § 24, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 520 af 25. juni 2002 om myndighedsinddeling og sagsudlægning.

Til nr. 10

Der henvises til afsnit 2.1.c. i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Ændringerne har ikke tilknytning til kommunalreformen. Ændringerne er konsekvenser af den redaktionelle ændring under nr. 5.

Til nr. 2

Ændringen har ikke tilknytning til kommunalreformen. Aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 6, 2. pkt., er indsat ved lov nr. 221 af 31. marts 2004. Det beror på en skrivefejl, når bestemmelsen ikke omhandler faste driftssteder, som ejes af selskaber hjemmehørende i et EØS-medlemsland, ligesom faste driftssteder, som ejes af selskaber hjemmehørende i et EU-medlemsland.

Til nr. 3

Ændringen har ikke tilknytning til kommunalreformen. Ændringen er redaktionel. Med ophævelsen af lov om særlig indkomstskat er der ikke længere behov for at anvende betegnelsen »almindelig indkomst«.

Til nr. 4

Ændringen har ikke tilknytning til kommunalreformen. Der er tale om en konsekvensrettelse, der ved en fejl ikke blev foretaget, da § 11 A blev indsat ved § 1, nr. 10, i lov nr. 394 af 6. juni 2002.